

ger. Hvad for det Førſte Andragendet under Nr. 76 angaar, vedrørende Vibogne paa Routen fra Mars til Hobro og Vøgtør, ſkal jeg bemærke, at den Foranſtaltning maa antages at være ſat i Værk, idet der foreligger en Skrivelse fra Poſtinspektøren fra Nørrejylland af 5te April, hvori han i Anledning af Spørgsmaalet om Afgivelse af Vibogu fra Mars Poſtstation indberetter, at en ſaadan for Fremtiden vil blive afgivet imod ſædvanlig Godtgjørelſe. Skrivelsen er fra 5te April, og da nærværende Andragende er indbragt den 14de Marts, er det alſaa efter den Tid, at Foranſtaltningen er iværkſat. Jeg antager derfor, ſaaledes ſom allerede den ærede Ordfører antydede, at Andragernes Niſte er opfyldt. — Hvad angaar Andragende under Nr. 79, ſkal jeg, idet jeg iøvrigt udtaler, at Sagen ſkal blive nærmere underſøgt, forſaa vidt den af Thinget maatte blive henviſt, blot gjøre den Bemærkning, at jeg er bleven gjort opmærkſom paa, at det maa være en Feiltælling, naar der ſtaaer den 31te Mai 1873, der ſkulde ſtaa 1875, enten det nu er en Skrivefeil eller en Trykfeil. Derved oplyſes det med de tre Aar, ſom den ærede Ordfører omtalte; men, ſom ſagt, Sagen ſkal blive nærmere underſøgt, forſaa vidt den maatte blive henviſt til Miniſteriet af Thinget, og ſamme Bemærkning ſkal jeg tillade mig at gjøre med Henſyn til Andragendet under Nr. 80 angaaende forhenværende Chef for Kjøbenhavnſ Avispoſtkontor, N. B. Hanſen.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Scavenius): Naar det ærede Udvalg har henviſt Andragendet fra Hr. Toldkontrollør Bayer til mig, ſkal jeg i ſaa Henſeende tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Det Arbejde, denne Mand har for, kan næppe ſiges at vedrøre enten Kunſt eller Videnſkab. Det er en Induſtriuſtatistik, og ſkal han have Underſtøttelſe, vil det være det Naturlige, at Underſtøttelſen blev givet enten af Indenrigsminiſteren eller af Finantsminiſteren. De Underſtøttelſer i literært og kunſtneriſt Diemed, ſom ſtaa paa mit Budget, ere i Aar uddelte, og jeg kan paa ingen Maade give noget Løfte om til denne Mand at give Noget til næſte Aar. Det forekommer mig, at hans Værk, hvor fortjenſtfuldt det end maatte være — jeg kender det ikke — paa ingen Maade naturligt kunde henføres til denne Konto. Hvis det derimod er Finantsudvalgets Mening, at man, naar man efter noiere Underſøgelse fra Regjeringens Side har fundet, at dette Værk er et godt Værk og fortjener Underſtøttelſe, da ſkulde give en jærlig Bevilling, en Extrabevilling

til dette Værks Udgivelse, kan jeg naturligvis ikke have det Allermindſte mod, at det gaar igjennem mit Miniſterium ligeſaa godt ſom gennem et andet. Men derimod maa jeg aldeles beſtemt ſige, at jeg ikke vilde finde det rigtig at den ikke ſtore Sum, der er bevilget til literære og kunſtneriſte Diemed, at tage en Underſtøttelſe til Udgivelse af en Induſtriuſtatistik, hvor fortjenſtligt dette Værk end maatte være. — Hvad angaar Andragendet fra Kulhandlerne, da kan jeg kun ſige, at naar Miniſteriet ſaar Tilbud om en ret antagelig Veie af en Plads, ſom hidtil har ligget ubenyttet hen, er det dog rimeligt og naturligt, at man modtager et ſaadant Tilbud, og det kan ikke være Miniſteriets Sag at være Regulator for Kulhandelen lige ſaa lidt ſom for en hvilkenſomhelſt anden Handel. Jeg veed ikke ret, hvad det er, det ærede Udvalgønſter oplyſt i denne Sag, men naturligvis, hvis jeg kan faae en beſtemt Forklaring derover, ſkal jeg være tilrede med de Oplyſninger, jeg er i Stand til at give Udvalget til næſte Aar; for Diebliffet har jeg dem ikke paa rede Haand.

Ordføreren (Th. Nielsen): Angaaende Aarſtallene 1873 eller 1875 ſkal jeg oplyſe, at den paagjældende affædigede Jernbanebetjent har angivet i ſin Anſøgning „1873“, men det kan jo være en Skrivefeil, og denne Sag vil vel nærmere blive klar. Hvad Toldkontrollør Bayer angaar, har Udvalget meget omhyggelig drøftet, til hvilket Miniſterium hans Andragende burde henviſes, man har været noget i Tvivl derom, men man har endt med, at det dog helſt burde henviſes til Miniſteriet for Kirke- og Underviſningsvæſenet, og at Statiſtik ſkulde ligge udenfor Videnskabens Omraade, kan jeg ikke indrømme den høitærede Miniſter. Selvfølgelig er der ikke drøftet Maaden, hvorpaa han ſkal have Underſtøttelſen; det, man forſt maa have at vide, er, hvilken Værdi hans Værk har, og en ſaadan Underſøgelse vil jo Miniſteriet nu ved ſine Sagtyndige lade det blive til Del, ſaa man derom kan faae en Dom og et Skjøn. Ved den ſidſte Sag vedrørende Kirke- og Underviſningsminiſteriet er den høitærede Miniſter ikke blevet klar over, hvad det er, viønſte oplyſt. Jeg troede dog, at jeg havde fremhævet, at det, hvori man ſynes, Fremgangsmaaden har været noget rigorøs, ſaaledes ſom Sagen her ligger for, er, at de paagjældende Mænd have henvendt ſig ved en Skrivelse til Kvæſturet, i hvilken de have ſagt: Lad endelig ikke denne Plads blive udleiet til vore Konkurrenter, thi ſaa ere vi, ſom have oparbejdet den, ødelagte. Man kan jo ikke negte, at hvis det